

Statutul autonomiei personale a comunității maghiare din România

EXPUNERE DE MOTIVE

Legea cadru privind autonomia personală a comunităților naționale constituie cadru juridic eficient pentru structurile organizate ale minorităților naționale autohtone, care au întreținut relații strânse cu statul român pe o perioadă îndelungată, minorități nominalizate în mod taxativ în textul legii, pentru a-și formula în mod concret, sub formă legislativă, necesitățile instituționale și prerogativele aferente de drept public, necesare pentru păstrarea și dezvoltarea identității culturale și naționale proprii, ținând seama de condițiile istorice și socioculturale, respectiv de posibilitățile specifice fiecărei comunități.

Comunitatea maghiară din România, autohtonă, cu o istorie și tradiții de secole pe pământul său natal, prezintă toate caracteristicile unei comunități autonome, în sensul definit prin Legea cadru, în consecință, conform principiului autodeterminării interne, respectiv al subsidiarității și descentralizării, persoanele care își asumă în mod liber această identitate, împreună cu ceilalți membri ai acestei colectivități au dreptul la autonomie personală.

Prezenta propunere legislativă, care, conform Constituției, se încadrează în categoria legilor organice, creează, pe lângă prevederile constituționale în cauză (art. 117. al Constituției) baza juridică explicită pentru înființarea autorității administrative autonome specializate pentru gestionarea acelor probleme ale comunității maghiare din România, care țin de păstrarea și dezvoltarea identității sale naționale. Totodată, propunerea legislativă reglementează condițiile concrete de înființare pe plan local și național al structurilor acestei autorități, organele de conducere, sursele financiare și patrimoniale, precum și competențele și atribuțiile de drept public conferite, respectiv preluate de la diferitele autorități administrative centrale, regionale și locale ale statului, necesare pentru a-și desfășura activitatea în interesul comunității naționale.

Propunerea legislativă se inspiră din practica și legislația țărilor membre ale Consiliului Europei, precum și ale Uniunii Europene, bazându-se pe o serie de norme internaționale, respectiv documente (hotărâri, recomandări și rapoarte, unele asumate chiar cu caracter imperativ de reprezentanții statului român) ale acestor organisme internaționale, cu referire specială asupra documentelor privind promovarea diferitelor forme de autonomie comunitară, ca instrumente eficiente pentru detensionarea relației majoritate- minoritate națională, pentru realizarea egalității depline și efective a persoanelor aparținând majorității și minorității maghiare, pentru sporirea sentimentului de confort și loialitate față de instituțiile statului. Totodată, adoptarea prezentului statut se înscrie în procesul de construcție

democratică a societății românești prin implementarea modelelor pozitive de administrare eficientă a problematicii minorităților naționale.

Normalizarea și armonizarea relațiilor interetnice contribuie și la sporirea stabilității interne, respectiv, dat fiind situația specifică a țărilor din Europa Centrală și de Est, având minorități naționale însemnate în țările vecine, întărirea stabilității regionale, criteriu important pentru România în procesul de integrare în structurile Uniunii Europene.

Din aceste motive, supunem pentru dezbatere și aprobare Parlamentului României prezenta propunere legislativă.

Inițiatori:

Kovács Zoltán

Pécsi Ferenc

Szilágyi Zsolt

Toró T. Tibor

deputați, grupul parlamentar UDMR

Sógor Csaba

senator, grupul parlamentar UDMR